

The Lithuanian Weekly
'LIETUVA'
 Published every Friday at Chicago, Ill.
 Subscription in United States, Canada and Mexico \$2.00 per year.
 Subscription to Foreign countries..... \$3.00 per year.
 Advertising rates on application.
 We execute all kinds of Job and Book Printing and Translating in all modern languages.
 Address all communications to
A. OLSZEWSKI, Publisher,
 924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

Sanvaitinis Laikraštis
'LIETUVA'
 Išleina kas Pėtnybią, Chicago, Ill.
 Prenumerata Suvien. Valstijose, Kanadoje ir Meksiko ant metų \$2.00.
 Kitose Valstybėse „ „ „ \$3.00.
 Prenumerata turi būti iš viršaus apmokama.
 Apžvalginis arekės gaunamas per laišką.
 „Lietuva“ spaudina visokias knygas. Konstitucijas ir visokius kitus drukus. Vertimus iš kitų kalbų atlieka knyguriai.
 Visuose laikluose adresuokite taip:
A. OLSZEWSKIS,
 924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

Nr. 8 CHICAGO, ILL., PETNYCZIA, 19 d. Vasario (February) 1904 m. Metas XII
 ENTERED AT THE CHICAGO, ILL., POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Politiszkos žinios.

Karė Maskolijos su Japonija.

Japonija su pradėjimu karės ne laukė nė išvažiavimo maskoliško ambasadoriaus, bet tuojaus, kaip tik likosi pertraukti diplomatistų susisėsimai, su savo laivų ne užpuolė naktį ant stovincios porte Port Arthuro maskoliškos laivynės ir su torpedoms teip pagadino tris didelius maskoliškus karis laivus, kad, ant apsaugojimo jų nuo paskeidimo, reikėjo užvilkti ant pakrancų pleskos. Du iš tų laivų rods paskui pakėlė, bet kad Porte Arthuro maskoliai neturi taisymsi laivų dokų, tai kaip mena, tie pagadyti laivai šioje karėje ne galės jau dalyvauti. Porte Chemulpo japoniečiai paskandino du maskolišku karis laivus; jų jurininkų dalis, kad ne patekti japoniečiams, perplaukė ant stovincio porte prancužiško karis laivo, kita gi ant italisko. Čia prazuvo su viršum šimtas maskoliškų jurininkų. Tos žinios patvirtintos lygiai maskoliško, kaip ir japoniško rando, taigi jas reikia laikyti už teisingas.

Maskoliai labai pyksta ant japoniečių, kad jie, be formališko pagarsinimo, pradėjo karę, bet maskoliai užmiršta, kad ir pats ne kartą tą patį

miestą Hokadade, bėt kad miestas tas sudrutintas, japoniečiai netiki, kad maskoliai jį įveiktų. Matyt stovincio Porte Arthuro karis laivai ir kiti mušyje likosi čruičiai pagadyti, kadangi jie nedrysta ir dabar išplaukti ant jurių.

Japoniečiai paėmė tris maskoliškus transportinius laivus su 2000 kareivių. Sulaukė šešis norvegiškus garlaivius gabenančius maskoliams anglis. Maskoliai gi paėmė pačtinį japonišką garlaivį „Nagancura Maru.“

Pereitos nedėlios naktį japoniška laivynė antru kartu užpuolė ant Porto Arthuro ir dručiai pagadino 11 maskoliškų laivų.

Koreja yra jau japoniečių rankose. Čia jie išsodino 20000 savo žemės kareivių, o maskoliai dar didesnių pajėgų nespejo į Korėją atsiųsti.

Tos žinios yra randų patvirtintos, todėl jas reikia už teisingas laikyti. Laikraščiai įsvietaleidžia daug privatiškų žinių, o jeigu ir tokių truksta, tiesiog išmislė nebutus daigtus. Todėl toms laikraščiams leidžiamoms privatiškoms žinioms negalima tikėti.

Pereitos nedėlios dieną laikraščiai garsino, buk japoniečiai paveržė Portą Arthūrą ir maskolišką portą Dalny. Žinia ta pasirodė neteisinga. Londono laikraščiai dabar vėl garsina,

vo pajėgas. Matyt maskoliai netikėjo, kad Japonija išdrystų karę pradėti, arba gal ją laike už daug silpnę, negu ji yra. Be abejo, nės Japonija karės nepradėjo neištirusi Maskolijos padėjimo, bet kartais visi pirm laiko aprokavimai buvo supainioti. Europos viešpatystės, ant kurių pagalbos galėjo užsitikti Maskolija ar Japonija, taigi Anglija ir Prancužija, pagarsino, kad pasilikis neutrališkoms, į karę nesikiš.

Visos beveik tautos dabartinę karę rodo simpatiją Japonijai, nors tulį viešpatystė randa simpatizuoja su Maskolija. Vokietijos randa užtikrino Maskoliją, jog nereikalauja bijoti Vokietijos, ji karę Maskolijai nenkenks. Todėl, gavusi tokį užtikrinimą, Maskolija siunčia savo kareivius į Aziją net nuo Vokietijos rubežiaus.

Apart to Vokietijos ciecorius prikalbėjo sultaną kad laike Maskolijos karės užsilaikytų ramiai ir nesinaudotų iš priklauso Maskolijos padėjimo.

Vokietija mat bijosi, kad Japonija, jeigu sumušų Maskoliją, ne sudrutintų Chinų, su kuriais susijungusi būtų teip druta, kad ant Europos ir Amerikos visai nepaisytų. Bet jeigu Maskolija sumuš Japoniją, po Maskolijos globa pateks Chinai ir ji su Chiniais susijungusi būtų dar pavojingesnė Europai ir Amerikai.

Anglijos. Ką Maskolija nori atsiekti, besierzindama su Anglija, negalima įspėti.

Amerika.

Columbijoj dar vis nežinia galutinai, ką per rinkimus išrinko už prezidentą. Visuose štetuose jenerolas Reyes gavo, teisybė, daugiau balsų, bet kituose dauguma balsų ne jo pusę; iš kelių štetų nėra dar žinių. Tokiu budu dar nežinia, kas bus galutinai išrinktu.

Apie įsiveržusius į Panamą Columbijos kareivius vėl nieko ne girdėt; turbūt jie vėl sugrįžo atgal, iš kur atėjo. Iš tikro negalima karės pradėti, kol neišsiaiškys, kas per rinkimus likosi prezidentu išrinktas. Šalininkai neišrinkto, bet gavusio daugiau balsų, gali patioj Columbijoj revoliuciją pakelti. Tas Columbijoj beveik po kiekvienų rinkimų atsitinka, gal atsitikti ir dabar.

Washingtono randa prisakė susodinti vieną batalijoną kareivių ant karis laivo „Prairie“ stovincio Panamos porte Colon. Kur tie kareiviai bus nusiųsti, tikrai nežinia. Mena, kad jie bus nusiųsti ant salos San Domingo, kur dabar yra revoliucija. Gal amerikona bandys republiką San Domingo paimti po savo globa ir platinti valdybas kitų Amerikos republikų kaitais. Ant suvaldymo tautos revoliucijos

Isz Lietuvos.

Iš Vilniaus.

Vilniuje sugriebė netikrų pinigų dirbėjus, pas kuriuos rado netikras popierines šimtrublines, 25 rubl., 1 rub. ir 3 rubl. Likosi suareštutas ukiniukas Jasevičia, miesčionis Frakt ir pabėgęs iš kėlimo Kliznišcer. Rado jų namuose ir padirbtus pinigus.

Vilniuje duoda koncertus vienas iš garsingiausių ant sviato skripkorių, ispanijonas Sarassate. Didžiamame gi teatre pradėjo davinėti perstatymus vokiška operetos trupa iš Vindobonos.

Kanceliarija Vilniaus jeneral-gubernatoriaus išsiuntinėjo visiems Lietuvos gubernatoriams prisakymus atsiųsti įumą laiką žinias: kiek, koki yra dar Lietuvoj urėdinkai katalikai, kokius jie urėdus užima ir prie kokių tautystės jie priguli, kokį nuosimtį veria tie katalikai urėdinkai. Tokių urėdinkų Lietuvoj yra labai mažai, dabar ant žemiškų načelninkų pateko keli katalikai. Gal jeneral-gubernatorius rengiasi tuos dar užsilikusius lyg per užmirštį katalikus urėdinkus vaikyti iš urėdų laukan?

Vilniaus girių apsaugojimo komitetas uždraudė kirsti medžius sekanciose giriose Vilniaus gubernijos: ant pen-

Vilniaus Labdaringa draugystė likosi uždėta 1807 metuose, uždėjo ją vyskupas Korwin Kosakowski. Namus ir pilių padovanojo kunigaikštis Radzivils, 1889 m. prie draugystės likosi pastatyti namai su pigiais gyvenimais inteligentams, o 1898 m. kiti toki jau namai su 23 gyvenimais.

Iš Vilniaus gub.

Per sanvaitę, nuo 14—22 d. sausio šių metų, Vilniaus gubernijoj buvo sergančių linpančioms ligoms: Vilniuje: sukuotoms šiltinėms apsirgo 1. pilvinėms 3, difteritu 2. Vilniaus pavietyj: pilvinėms šiltinėms apsirgo 27, Disnos pavietyj 6, Šventenų pav. 8, tymais 1, rauplėms 2. Lydos pav.: pilvinėms šiltinėms 20, tymais 1. Ašmenų pav., pilvinėms šiltinėms 1.

Antroje pusėj gruodžio mėnesio pereitų metų Vilniaus gubernijoj buvo 41 gaisras; gaisrai tie užgimė: nuo neatsargumo 7, nuo negerai įtaisytų ir nevalytų kaminių 4, nuo padegimo 4 ir nuo nežinomų priežasčių 26. Visuose tuose atsitikimuose ugnelė pridirbo blėdies ant 86000 rubl.

Netikėtų mirčių per tą laiką buvo 16, vaikžudystė 1, staigų mirčių 1, negyvelį rado 1.

Vagystų papildyta 12. Pavogė daigtų už 916 rubl., gatavų pinigų 251 rubl. Arklių

antBicyklistų Pliaciaus. Perdėtinu komiteto parodos likosi išrinktas kunigaikštis Drucky-Lubecky, jo vietininko Wenclawowicz, sekretorius — Krasowski.

Iš Pisko, Minsko gub.

Kaime Porokonske, netoli Pisko, turtingo ukininko Luošos dukte, nevedusi, pastojo neščia. Tėvai parvežė feldčerį ir prašė, kad jis nuodintų jų dukterį, jeigu nenori, ar negali, išnaikinti vaisių. Feldčeris už pinigų sutiko. Po vaistų mergina pagimdė ne gyvą vaiką, bet paskui ir pati numirė. Prie mirštančios buvo Pisko daktaras ir jis tuojaus patėmijo, kad mergina miršta nuo nuodų ir apie tai pranešė policijai. Feldčeris likosi suareštutas ir prisipažino, kad ant meldimo tėvų, davė merginai opium.

Neseniai nežinomi piktadariai bandė padegti Pisko galvijų piovinyčią. Ugnį vienog greitai patėmijo ir užgesino. Piktadarių nė jo kio pėdsakio ne susekė.

Iš Belostoko (Balstogės) Grodno gub.

Belostoke neužligio bus atidaryta prekystos mokykla moterims ir merginoms. Vyriska prekystos mokykla jau yra čia nuo kelių metų. Kaip vieną, teip ir kitą užlaikys vietiniai pramonininkai ir prekėjai, randa iš savo

šum 900 rublių, taigi nemaža suma ant naudos studentų. Musų „Aušra“ su vargu per metus ne ką daugiau surenka.

Iš Prusų Lietuvos.

Kaip paduoda „Nauja Lietuviška Ceitunga“, ant amatų parodos Tilzėj, kokia bus parengta ateinančiose metuose, gal bus parengtas ir lietuviškas muzėjus.

Ant pastatymo antro geležinio tilto po Tilze, iš Prusų viešpatystės izdo bus paskirta 800000 Mk. Tiltas gi kaštuos 1733000 Mk.

Dailidė Bergmann iš Petrikų, netoli Klaipėdos, antrą Kalėdų dieną, tarnaitę Oną Gudaitukę su peiliu į kaklą durė. Už tai sudo likosi ant 3 metų kalėjimo nusudytas.

84 metų Jonas Angelynas, tarnaudamas už panaktinį ant garlaivio „Borussia“ užmigo kajutoj, pasikabinęs likterną palubėj. Į kajutą nuolikternos priėjo tiek smalkių, kad joje senelį rado aptrōksų. Bevežant į ligonbutį, jis pasimirė.

Ties Doviliais, 17 d. sausio, per rubežių stengėsi pereiti į Prusų pusę septpni lietuviški išeiviai, keliaujanti į Ameriką. Šeši laimingai perėjo rubežių, o septintą suėmė maskoliškas rubežiaus sargas ir nuvedė į kardoną. Iš ten kareivis suimtą parubežiu vedė toliau, bet ant jo užpuolė šeši suimto draugai ir

Isz Amerikos.

Gaisras Baltimorėj.

Gaisras šitame mieste, kaip dabar apskaito, pridirbo bėdies ant 150 milijonų doliarų. Sudegė 2500 triobų ir 7000 pardaviniųjų. Išdegusio miesto dalis apima rui-mą 140 akrų. Per sudegimą dirbtuvių 50000 darbininkų atsirado be darbo. Ant sušelpimo padegėlių renka aukas po visą Ameriką, šetas ir centrališkas išdas ir nuo savęs paskirs kelis milijonus ant sušelpimo padegėlių.

Neilaine kastynese.

STEBENVILLE, OH. Kastynėse Carnegie Steel Co. didelis rudos žmotas nupuolė ant darbininkų ir keturi darbininkai likosi sutrinti.

Naujas archivykupas.

MILWAUKEE, WIS. Katalikiškas vyskupas iš Green Bay, Sebastijonas Messmer, likosi pakeltas į archivykupas Milwaukee dijecezijos. Messmer ne aitys bet vokie-tis, jis pagarsėjo savo neprilanku-mu neangliška kalbantiems katali-kams, zinoma, išmus vokiečių.

Kares pasekmes.

NEW YORK. Karė Maskolijos su Japonija jau atsiliepė ir Ameri-koj: dėl tos karės visur Amerikoje pabrango lygiai žali šilkai, kaip ir visoki šilkiniai audekai. Mat ža-lius šilkus Amerikos dirbtuvėms gabena daugiausiai iš Japonijos, o dėl užgimusios karės atgabenimas šilkų bus ap sunkintas. Šilkų dirbtuvėse dirbo Amerikoje diktai japo-niečių ir jie dabar iškeliauo į karę, jų vietoj ateina už didesnės algas samdyti kitokius darbininkus, per tai dirbamas šilkinų audekų pa-tiems fabrikantams ateina bran-giau.

Katalikai Suvienytose Valstijose.

Pagal „Catholic Directory“, Suvienytose Valstijose šiuose me-tuose yra 11887317 katalikų, taigi ant 600000 daugiau negu pernai. Katalikiškose mokyklose buvo 986-088 vaikai, arba ant 20000 daugiau negu pernai. Daugiausiai katali-kiškų bažnyčių yra Chicago dije-cezijoje, nes 816, antrą vietą užima Milwaukee dijecezija, o trečią vietą New Yorko dijecezija.

Senatorius Mark Hanna pašalim-re.

WASHINGTON, D. C. Pasimirė įtekingiausias republikoniškas politikierius Mark Hanna, per ku-

kasas Davenport iš Bridgeport, persitęsęs savę už reprezentantą „Antiboycott Association“ reika-lavo, kad būtų atvestas užmany-mas priverstinio įvedimo 8 valan-dų darbo dienos. Matyt šitą ad-vokatą siuntė fabriky savininkai, kuriems labai nepatinka 8 val. dar-bo diena. Davenport atsiskė duoti kokias nors artesnes informacijas apie organizaciją, kurios re-prezentantu savę persitęsė, apie skaitlių jos sanarių.

BALTIMORE, MD. Dėl pasku-tinio gaisro, laike kurio sudegė daug dirbtuvių ir pardaviniųjų, ne-tekto darbo 50000 žmonių. Prie valymo degėsių 3000 darbininkų rado darbą.

NEW YORK. Ant Erie gele-žinkelio pradėjo varyti nuo tarny-sios moteris ir merginas, jų vietoj priima vyriškius. Kompanija tvir-tina, buk moterys netinka ant augštesnių urėdų, kur neapsižiūrė-jimas patraukia gana svarbes ne-laines.

JOLIET, ILL. Varstotuose El-gin, Joliet & Eastern R. R. Co. katalioriai ir mašinistai pakėlė štraiką, kadangi jiems kompanija numazino algas ant 5 c. už darbo valandą, o pailgino darbo laiką nuo 9 ant 10 valandų ant dienos.

CHICAGO, ILL. Arklių pri-žiūrėtojai galvijų piavinčiose pa-kėlė štraiką. Jie reikalauja 55 dol. ant mėnesio.

Darbininkai parvų dirbtuvių, kurie nuo tulo laiko štraikavo, su-sitaikė su darbdaviais, todėl štraik-ka reikia laikyti už pasibaigusį.

CHICAGO, ILL. 200 arklių kaustytojų pristojų prie Stockyar-dų arklių prižiūrėtojų štraiko. Ark-lių kaustytojai atsiskė kaustyti scabų ant pakaustymo atvestus arklius.

INDIANA HARBOR, IND. Netoli nuo čia, Buffingtone, rengia dide-lės cemento dirbtuves, kuriose ras darbą keli tukstančiai darbininkų.

CHICAGO, ILL. Štraikuoja or-ganizuoti bendoriai čianykščių bač-ky dirbtuvių. Darbininkai reika-lauja 8 val. darbo dienos.

ISZ Lietuvizsku diryu.

Is Brooklyn, N. Y.

Kaip kitur, taip ir čia žingei-džiausi apsireiškimai pasirodo pa-politikierius Mark Hanna, per ku-

Is Grand Rapids, Mich.

Jau keturi metai kaip čianykštė draugystė Švento Petro ir Pauliaus pasistatė locną salę, kurioje iki šiolei nebuvo nieko gero matyt, tik retkarčiais parengdavo šokius. Sumanesni lietuviai tai žodžiu, tai korespondencijoms į laikraščius kalbino prie parengimo teatrų bei prakalbų. Užtai tuli draugystės sanariai labai pykdavo.

Pereitą pavasarį p. Juozas Ka-mantauskas gavo laisnį ant saliu-no. Įėjęs į biznį, turėdamas dau-giau liuso laiko ne kaip šapoje, dalį jo pašventė parengimui lietu-viško teatro. Dar pereitą metą gegužio mėnesyje pradėjo rengtis prie atlošimo dramos „Pirmutinis Balias“. Tas jo darbas įvyko šių metų 7 d. vasario vakare. Tą dieną draugystės salė prisipildė pilna vyrų, moterų, merginų ir vaikų ir visi ramiai užsilakė. Už tai jie pagyrino verti.

Teatras tapo atloštas taip, kaip rengėjas jį galėjo parengti ir akto-riai lošė savo roles teip, kaip ku-ris mokojo: daugumai truko drą-sos, ne visi roles gerai išsimokino. Reikia tikėtis, kad toliau vis eis geryn, tik nereikia atstot nuo pra-dėto darbo.

Priderėtų ant perstatymo imti tokios dramos, iš kurių lietuviškai tautai šokia-tokia būtų nauda, kad ji galėtų šio-to išmokyti: dūmos kaip „Pirmutinis Balias“ lietuvi-stės nebudina, o juk mums Grand-rapidečiams reikia dar daug ant galutinio pabudimo ir prisikėlimo.

Roles reikia taip išsimokinti, kaip parašyta, nę pridėti, nę atmeti ir nepermainyti žodžių, lošti teip, kaip autoriaus parašyta, tai vis dailiau išeis.

R. Gaubas.

Is Waukegan, Ill.

Darbai eina čia prastai. Drato dirbtuvėse taip numazino darbinin-ky algas, kad negalima buvo už-dirbti daugiau kaip po \$1.25 ant dienos. Darbininkai ant to nesu-tiko ir metė darbą. Nors darbi-ninkai čia nesusiorganizavę ir pri-guli prie visokių tautystių, bet jie greitai susiprato ir stoji visi už sa-vo reikalus. Per tai nereikėjo il-gai štraikuoti: užteko 3 dienų ir kompanija sutiko mokėti 5% dau-giau. Dabar darbininkai gali už-dirbti po \$1.75—2.00 ant dienos.

Dabar čianykščiai darbininkai pra-deda organizuotis, rengiasi sutver-ti uniiją. Ją priderėjo jau seniai sutverti, bet ir tai gerai, kad nos

žmonės, tai šiaip negražiai elgia-si su žmonėmis, tai vėl kad jie savo paveikslu piktina žmones. Pasi-skundimai tie didesnį dalį teisin-gi. Mes gi be kunigų ir bažnyčių apsieiti negalime, kadangi be to neapsieina ir kitos, augščiau už mus stovinčios tautos. Reikia to-dėl neatbutinai įvesti kokią nors geresnę tvarką į mūsų bažnyčių surėdymą. Juk dabar mūsų bro-riai kunigų nuskriausti neturi nę kur pasiskysti, su svetimtaciais vyskupais lietuviai parapijonai nę susikalbėti negali, vyskupai nesu-pranta skundų lietuvių katalikų. Ant prašinimo to negerumo lie-tuviai turi neatbutinai rūpiniešis turėti savo vyskupą, kaip tai turi airiai, vokiečiai, prancūzai, ar ita-lijonai. Reikia mums sykį susitar-ti ir įeigu tiesiog Amerikoje to iš-gauti negalima, reikia kreipties prie popiežiaus su prašymu, kad mums duotų mūsų tautos vyskupą.

X. X.
Tą neteip lengva apturėti, kaip autoriui atsiliepimo rodosi, o jeigu ir būtų lietuviškas vyskupas, jis nepageris prietikių čianykščio-se lietuviškose parapijose. Prie popiežiaus lietuviai neprieis, o ir priegį su juom nesusikalbės, ka-dangi jis, teip kaip ir Amerikos vyskupai, lietuviškai nesupranta (dabartinis popiežius moka vien: lotyniškai, itališkai, prancūziškai ir vokiškai). Vyskupo galėtų prašyti tik tie pats Amerikos kuni-gai, kurie mūsų bažnyčias į dum-blyną įstumdė: jie iš savo tarpo pats ir kandidata išsirinktų. Toks vyskupas nepageris bažnyčių sanlygų, jis būtų tik dar didesniu ramsčiu mūsų kunigams: išeitų ant didesnės naudos kunigams, o ne jų išnaudojamiems lietuviams katalikams. Red.

Šelpimas mokslan einan-čios lietuviškos jaunuomenės.
Be abejonės šelpimas mokslan einančios jaunuomenės, auklėjimas darbininkų ant tautiškos dirvos — tai yra labai svarbus daigtas. Juk iš tos jaunuomenės bus tautos va-dovai, jų rankose guli ateitis. O kiek tų busiančiųjų vadovų pas mus žyva ne savo laiku, kiek jau-nų, vos tesuspėjusių pražydyti spēkų nuskina nemieliaširdingoji giltinė! Pavyzdžių čia man nebe-reikia minėti: kiekvienas skaityto-jas žino, koki baisūs vargai reikia pakelti mūsų mokslan einančias

m. viena sąnarė numirė, į jos vie-tą prisidėjo viena nauja; 1899 m. prisidėjo aštunta sąnarė, 1900 m. viena atsiskė, tokiu būdu vėl te-liko tik 7 sąnarės.

Sąnarės mokestis — 5 rubliai kas metai; be to kiekviena sąnarė turi rūpintis kuo-daugiausiai pi-dėl neatbutinai įvesti kokią nors geresnę tvarką į mūsų bažnyčių surėdymą. Juk dabar mūsų bro-riai kunigų nuskriausti neturi nę kur pasiskysti, su svetimtaciais vyskupais lietuviai parapijonai nę susikalbėti negali, vyskupai nesu-pranta skundų lietuvių katalikų. Ant prašinimo to negerumo lie-tuviai turi neatbutinai rūpiniešis turėti savo vyskupą, kaip tai turi airiai, vokiečiai, prancūzai, ar ita-lijonai. Reikia mums sykį susitar-ti ir įeigu tiesiog Amerikoje to iš-gauti negalima, reikia kreipties prie popiežiaus su prašymu, kad mums duotų mūsų tautos vyskupą.

X. X.
Tą neteip lengva apturėti, kaip autoriui atsiliepimo rodosi, o jeigu ir būtų lietuviškas vyskupas, jis nepageris prietikių čianykščio-se lietuviškose parapijose. Prie popiežiaus lietuviai neprieis, o ir priegį su juom nesusikalbės, ka-dangi jis, teip kaip ir Amerikos vyskupai, lietuviškai nesupranta (dabartinis popiežius moka vien: lotyniškai, itališkai, prancūziškai ir vokiškai). Vyskupo galėtų prašyti tik tie pats Amerikos kuni-gai, kurie mūsų bažnyčias į dum-blyną įstumdė: jie iš savo tarpo pats ir kandidata išsirinktų. Toks vyskupas nepageris bažnyčių sanlygų, jis būtų tik dar didesniu ramsčiu mūsų kunigams: išeitų ant didesnės naudos kunigams, o ne jų išnaudojamiems lietuviams katalikams. Red.

Iki 1902 m. „Ziburėlis“ neturė-jo rašytų įstatymų; 1902 m. jau ta-po parašyti ir atspaudinti įstaty-mai, 1903 m. tie patys įstatymai tapo da smulkiau išdirti. Dabar „Ziburėlio“ sąnariai jau gali buti ir vyrai — doros, ištikimos ypa-tos (\$2).

\$1. „Ziburėlio“ tikslas yra: šelpiti einančius į mokslo neturin-čius lietuvius ir lietuves, ypatas, kurios:

a) su nauda darbuojasi lietuvių rašenybės dirvoje, arba
b) yra linkę prie daildarystės: skulptūros (vaizdakaiystės), archi-tektūros, maliorystės (vaizdaraš-tės), muzikos ir t. t.

Pasarga. „Ziburėlis“ ap-riboja savo veikimą nurodyta dir-va tik tuo tarpu. Atsiradus ište-klui, „Ziburėlis“ šelpis apskritai visus tuos mokinius, kurie ar šio-kaip ar kitaip būdavo kaltinami

jam kas metai po kokią dalį pini-gų.“

Teip, moksleivių, reikalaujan-čių pašelpos, pas mus yra labai daug; jų visų anaipol negalima sušelpi — tam reikėtų kelių dešim-čių tukstančių kas metai; užtai rei-kia šelpiti tik tai išrinktieji — tie, ką jau yra kuo nors atsižymėję, ką jau dirba. Apškritai sakant, labai retai kas iš tų, ką besimokindami nepradeda dirbti, paskui beprade-da. Nedirbančių negalima šelpiti — yra užtektinai ir dirbančių.

„Ziburėlis“ tai jau suprato, pri-pažino ir savo seniasis klaidas ir rūpinasi eiti naujuoju keliu. Lie-tuvoj jis įgyja kas kartą vis dides-nį ir didesnį simpatiją, auga są-narių skaitlius. Moksleivių, ką kreipiasi prašydami pašelpos, yra labai daug, bet „Ziburėlis“ nešelp-ia antgreitųjų, akių plotų, kas tik papraso, o gerai ištyręs prašančio-jo darbus, curriculum vitae (jo bi-ografiją) ir gyvenimo sąlygas (\$17). Be to da reikia pridėti, kad šelpia ir „Varpo“, ir „Darbi-ninkų Balso“ šalininkus.

„Aušra“, kiek man yra žinoma, cina tais pačiais, kaip dabar „Zi-burėlis“, keliąs, tik ir ji turi aiš-kiau pabrėžti ir ant kiekvieno žin-gnio atsiminti, kad reikia šelpiti jau dirbantieji moksleiviai. Rasti jų visuomet galima užtektinai, jei ne Amerikoje, tai Vakarų Europoje, jei ne Vakarų Europoje, tai pačioj Lietuvoj ir Maskolijoje.

Užbaigdamas šitą straipsnį, aš da paduosiu ištraukas iš vieno vai-kino laiško, štopaus darbininko ant lietuviškos dirvos: gero agita-toriaus tarp žmonių, gero rašyto-jos rašytojo, rašytojo jo raštai bu-vo talpinami „Ukininke“ „Naujie-nose“, „Varpe“, „Darbininkų Balse“, persekiojamo valdžios tarnų, atstumto tėvų ir giminių už tai, kad nėjo į seminariją, nugu-sto likimo toli nuo tėvynės, nes tik ten ji, kaip neištikimą, tepriėmė j mokyklą.

„Ačiū už laišką... Ir aš šven-čiu Kalėdas, bet ne linksniausia. Pas manę Kalėdos niekuo nesiskir-ia nuo paprastų dienų: gal tik tuo, kad neįdu į mokyklą ir da tuo, kad iš savo kambario nę no-sies niekur neparodau. Laikė Ka-lėdų turiu neatbutinai pavyti mok-sle savo draugus, už tai per dienas sėdžiu už knygos. Pasiviešėti nę-ra pas ką, nes pažįstamų neturiu, išskiriant D., pas kurį per šį pus-metį buvau du syk, o laike Kalėdų visų nę kartą neradau namie. Kaip

lietuvių atstovai buvo kaltinami

Tai teip skamba ištraukos iš laiško to užsitarnavusio vaikinio, ir kiek męs panašių ištraukų galėtu-mes surinkti iš mūsų moksleivių laiškų! Kiek mūsų geriausios ir prakiliausios jaunuomenės kenčia tokį baisų vargą, badmyraują?... Ne, jų męs negalime teip palikti: jei mums tikrai rupi lietuvių la-bas, męs turime juos šelpiti, gelbė-ti, o jie paskui dešimteropai atsi-mokės!

Europos lietuvius.

„Aš greit pas jus pa-grįšiu!...“

Parasė Lendė.

Mažame kambaryj gulėjo jau-nu moteriškė. Išblyškęs jos vei-das rodė, jog buvo nesveika, geros-gi jos akys šiadien liudnos, reikė jos neišsakomą kantrybę. Lieso-je baltoje rankelėje laikė knygą, bet jos akelės ne į ją žiūrėjo... Pro langą jos žiūrėjo, kur buvo matyti sodnelis. Tur-but tas ma-zas didžio miesto sodnelis atminė-jai jos namus, kurie buvo gilioje Zemaitijoje, arba davė užmiršti so-pulius ir vargus, kurių niekam ne-sakė, kad neužgauti jautrių širdė-lių. O gal dėlto nesakė, jog žino-jo, kad tarp svetimų sunku jas at-rasti...

Kadan-gi jauna moteriškė gulė-jo paskendusi savo mintyse, pro atvirą langą įsiveržė skambus ma-zų vaikų balseliai. Moteriškė knyga išpuolė iš rankos ir didelės šviesios ašaros pasirodė akyse ir iš lengvo riedėjo per veidą... Rie-dėjo tos šviesios ašarėlės, kaskart didesnės, kaskart šviesesnės, ant galo nebekeko jų... Tada išsi-veržė iš krutinės skaudus vaičio-jimas, moteriškė negalėjo atsikvėp-ti, siekė vandens, bet silpna ranka nusviro...

Tą valandą, tarytum aniuolas sargas, įėjo daktaras.

— Kas tamistai? — paklausė nu-sigandęs, — juk buvo geriaus. Tamista vėlėi ką nors atsiminė? Ne sykį prašiau, visus rupestčius palikti kitam laikui, dabar reik gy-dytis, ne liudėti.

Ir baisiai susiraukęs, padavė vandens gerti, bet moteriškė, at-stumusi vandenį, tarė:

— Ačiū, tamistai, jau perėjo...

— Tai dabar, prašom saugotiesi, kad vėl neužeitų — tarė linksniau daktaras.

Buvo tai nebejaunas vyras, iš-mintingo veido, matyt stipraus bu-vo nę kartą neradau namie. Kaip

— Kas pasidėrė tamistai? —

vaikeliai miegoti negalėjo. Jis vis mintimis prie jos buvo, čia-gi liud-nas glaudė vaikus prie jo stovin-čius ir neliepė jiems eit gulti.

Staiga šuo sukaukė, jis, palikęs vaikus, priėjo prie lango.

— Kas čia? — sušuko, pamatęs už lango šėšlį.

— Telegramą atnešiau — atsi-liepė kas už lango.

Vyras, atidaręs langą, pėmęs telegramą, atplėšęs, ėmė skaityti.

— Ar nuo matutės, ar nuo ma-tutės? — sušuko vaikai.

Jisai drebančiu balsu vaikams atsakė:

— Teip, nuo matutės, — aš šiadien prie jos vaziuosiu. —

— Ir męs vaziuosim, pas matutę vaziuosim.

— Ne, jūs nevažiuosit, jūs dabo-sit savo mažą brolelį...

— Teip, męs dabosim brolelį, tėtukas sako, kad nevažiuosim, tai ir nereikia. Bet, tatušėli, prašom labai, labai širdingai, pasvei-kinti matutę — tarė vyriausias vaikelis.

— Tatušėli, tatušėli, parvežk matutę ir pats greit grįžk. Męs labai lauksime — tarė jo seselė.

— Mano vaikeliai, eikit gulti, man reikia važiuoti. Jūsų prašy-mus gal greitai išpildysiu, pagri-šiu su matute, o gal... — čia jam balso pritruko, nuvedęs, vai-kelius suguldė į lovelės ir vos lai-kydamasi ant drebančių kojų, sėdo vežimam.

Vaikai nuėjė, kodėl tėvelis toks liudnas. Jam išėjus, pradėjo verkti, ant galo, išvargę, užmigo, o tėvas vaziavo per kiauurą naktį.

Anksti rytą suskambino prie du-rų tą namų, kuriuose jo pati bu-vo.

Išėjusios tarnaitės paklausė:

— Ar geriau?

Bet ta nieko neatsakiusi, įvedė jį į tą kambarėlį, per kurio langą matyti buvo sodnelis.

Moteriškės vyras skubina į jėgą, bet žvilgtelėjęs, atšoko atgal. Kerčioje, ant baltų patalų, jo pati gulėjo, balta kaip drobė. Prie lo-vos, ant žemės gulėjo plunksna ir palietas rašalas, sustingusioje ran-kelėje laikė popierą, ant kurios tiek tebuvo parašyta: „Mylimasis, greit jau pas jus sugrįšiu...“

— Grįžk, grįžk pas mus — šau-kė vyras, puolęs ant moteriškės kojų — mano mylima, męs tavęs jau seniai laukiami... Kodėl nieko nesakai?... ar užmiršai kartą pragyventą laiką?... ar tau negerai buvo?... Bet kokia tu žalta, kokia...

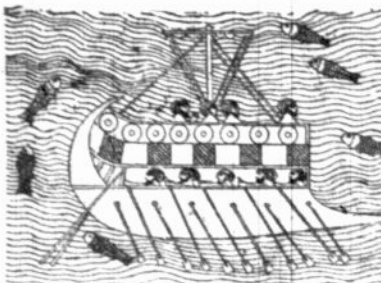
— Grįžk, grįžk pas mus — šau-kė vyras, puolęs ant moteriškės kojų — mano mylima, męs tavęs jau seniai laukiami... Kodėl nieko nesakai?... ar užmiršai kartą pragyventą laiką?... ar tau negerai buvo?... Bet kokia tu žalta, kokia...

— Grįžk, grįžk pas mus — šau-kė vyras, puolęs ant moteriškės kojų — mano mylima, męs tavęs jau seniai laukiami... Kodėl nieko nesakai?... ar užmiršai kartą pragyventą laiką?... ar tau negerai buvo?... Bet kokia tu žalta, kokia...

— Grįžk, grįžk pas mus — šau-kė vyras, puolęs ant moteriškės kojų — mano mylima, męs tavęs jau seniai laukiami... Kodėl nieko nesakai?... ar užmiršai kartą pragyventą laiką?... ar tau negerai buvo?... Bet kokia tu žalta, kokia...

Trumpa senobės Istorija.

Isz maskolizmo kalbos verte D.

Finikai atvažiavo tiksliai dėl pramonės, naujai atrastose šalyse jie neapsigynavo. Jie išsirinkdavo stovyklavietes, turėdavo pirklystę ar padėliui atvežtiems pirkiniams: ant kranto jie statydavo tiksliai keltis ir palikdavo keltą prižiūretojų. Tam tikslui jie sujieškodavo parankų atienę arba uoluoatą salelę pas įėjimą įlankon, kur nesunkiai būtų apsiginti, užpuolus vietiniams gyventojams. Ant-

ras didis miestas finikų tėvynė, Tiras, buvo pastatytas irgi ant salelės, at-kirtos istaka nuo sausumos.

Finikai naudojami iš Babilono ir Egipto padarų ir išradimų. Jie iš ten prisivivejo saiką ir svarmą, prisivivejo ir abecelę. Pirklystę jiems reikalingi buvo nepainūs ženklai, kuriuos galima greit parašyti. Jie prisivivejo tiksliai garsines raides. Pertai jų abecelė buvo tiksliai iš 22 raidžių. Nuo šitos finikų abecelės paeina visos Europos abecelės (grėkiskā, lotyniskā, lietuviskā, vokiskā, gudiskā).

Atradimai vakaruose. Tiro pirkliai nuvažiavo dar toliau į vakarus. Saulės dievas, jų kalboj Melkart, t. y. miesto dievas, keliavo kartu su jais, rodė jiems kelią. Jie stovyklą jie statydavo uoste; išvažiavo į pabaigus kelionę, aukaudavo jam aukas. Jie atrado Siciliją, Italiją, Sardiniją, Ispaniją ir žiemytines Afrikos pakrantes, atskirtas nuo Egipto ant sausumos didžiais tyrais. Iš Ispanijos kasyklų jie veždavo daugybę sidabro, kurio pristatydavo visoms rytų šalims.

Privaziavę Gibraltaro uolas, prieš kurias stuko augstas Afrikos krantas, finikai iš pradžių nusprendė, būk čion Melkartas pastatęs žmonėms rubežinius stulpus: už jų dievas nukeliaujas ant pasilsio. Bet paskui pasidrasino ir už jų nuplaukt. Ant Ispanijos kranto, ties Atlantišku didžiu jū, jie pastatė, kaip visuomet, ant išsikisusios augstos uolos Gadiro miestą, t. y. tvirtynę (dabar Kadiks). Ypač toli nuplaukdavo jie į pietus nuo Gibraltaro Afrikos pakraščiais: jų žinota — Kanariškos salos, Gvinėjos kraštas ir turėta ant vakarinio Afrikos pakraščio keletas miestų. Jurininkai, teip toli nusitraukę, jau nebe iš paties Tiro buvo, ale iš miesto, pastatyto tiriečių dabartiniame Tunise, iš Kartagino („Naumiestis“ — finikiškai Kartaginas).

Finikai susipažino beveik su visais Terpežeminės jūros pakraščiais. Apšviestoms Azijoms, Europai, Afrikai.

Grėke vadai. Atvažiavus Azijos pirkliams į Egiptą, grėkai daug išmoko statyti didžias egiptiškas triobas, išdeginant molinius indus, važiuoti muštis; o ypač pas juos priviso nauginiai giklai.

Apsitaisę žaliavų ir geležim, grėkai pradėjo kelti dar didesnius užpuolimus. Iš senobinių t. vad. brolysečių dabar susitvarkydavo didelės talkos. Vadai, pagarsėję savo gūvumu ir buklumu, pririnkdavo minias draugų ir tarnų iš kuo stipriausių vyrų. Prie dalybų išplėstų turtų ir užgriebtos žemės, žmonės ypatinga dovana paguododavo tokius vadus: duodavo geriausius žemės rėlius, brangiausius belaisvius, kurie vergais tapdavo. Žmonės susėjęs iš visos šalies ant bendros puotos savo dievo-globėjo garbei, vadą sodindavo augščiau visų ir duodavo jam geriausius kašelius aukų mėsos. Galingas ir turtingas vadas pasistatydavo ant status kalnelio didžius stiprius rumus, apmurydavo kiemą augsta siena su bokštais ir viešpataudavo iš čion ant apygardžių; jis priversdavo praštus žmones dirbt jam ir užtatai duodavo jiems prieglaudą pas savę, užpuolus priešams. Terp paprastų kaimiečių kapų jis pasistatydavo kapus, panūšius egiptiškas piramidas.

Greit vadai pradėjo skaityt savę už ypatingas augstesnes veislės, prasiminę dievų ainiams ir carais. Bet jų ner kę ir lygint su rytų carais: Egipto, Babilono ir Asirijos. Grėkų carai panašūs į Kaukazo kunigaikščius arba į buvusius dvarponius: kartais jų klausė nedaugiau kokio šimto žmonių.

Liekanos sienos ir vartų senobinio statymo iš gerai priglaustų akmenų be jokio sulipdymo.

Galingiausias iš carų, ką nors užmanęs, saukdavo talkon kitus, smulkesnius. Senobinės grėkų dainos pasakoja, kad tulas galingas pietinės Grėkijos (Peloponėzo) caras, Agamemnonas, su savo talkininkais, užpuolęs nuo jūros ant Priamo, caro Trojos miesto, riogsojusio žiemryčių kampe Mažosios Azijos. Grėkų karžygiai su savo žmonėmis išvilko ant kranto savo laivus ir pastatė drūtą stovynę, su perkasu ir apkasu. Kasdien jie išeidavo muštis su trojiečiais, kurie pasirodydavo už drūtų savo sienų, palikę tik se-

Isz visur.

|| Rumunijos randas gavo nuo Maskolijos ir Austrijos užklausi-mą, ar užgimus maištams ant Balkanų pussalio, jeigu į juos Bulgarija įsikistų, Rumunija panorės užimti Bulgariją su savo armija? To vienog Rumunija be karės su Bulgarija negalės padaryti, per karę gi teipogi nelengva tą podaryti. Rumunija į karę gali stumti 175000 kareivių, Bulgarija gi 200-000. Įsipainiojusi į karę su Japonija Maskolija mat norėtų, kad kitai ant Balkanų pussalio jos reikalus dabotų, neturėdami sau nė jokios naudos. Rumunija dar nedavė savo pritarimo ir rodosi, kad nesutiks būti dabotoja Maskolijos reikalų, neturėdama iš to pati nė jokios naudos. Ką gi duos Maskolija Rumunijai už kraują ir gyvastį jos kareivių? Duoti nieko nežada, o reikalauja, kad Rumunijos kareiviai už Maskolijos reikalus kraują lietu.

|| Berlyną atkako iš Meksikos tikras indijonas mokintiesi muzikos. Garsus vokiškas muzikas Joachim tvirtina, jog minėtas indijonas turi nepaprastą muzikališką gabumą. Bus tai, turbūt, pirminis Amerikos indijonas iš liuosoro užsimanęs Europoje mokintiesi ir dagi muzikos, kurios vertę dar Amerikos indijonai mažai supranta. Tuom tarpu muzika, žinoma nepritaikyta vien prie šokių, yra vienu iš svarbiausių palinksimtųjų ir įnagių doriškam pakėlimui žmonių.

|| Maskoliškas carpalaisis prisakė Finlandijos senatui visus išleidiuamų jo raštus, korespondenciją rašyti maskoliškoj kalboj. Tik su vietiniais urėdais, kur nėra mokančių maskoliškai, daleidžia susirašyti vietinėse kalbose, taigi finikiškai ir švedikiškai ir tai tik tol, kol neatsiras pakaktinai mokančių maskoliškai.

|| Maskoliška vidaus ministerija daleido priiminti į aptiekas ant mokintinių ir merginas drauge su vyriškiais, tik merginos turi gyventi ne aptiekų. Merginos, baigusios gimnazijas, gali but priileistos prie egzaminų ant aptiekoškų pagalbininkų.

|| Ant užlaikymo katalikiškų kunigų Maskolijoje, ant ateinančių metų maskolijos randas paskie-

ta geroji, kuri blogoji? — užklausė vėl kunigas.

— A-a-a, prabaščiuk!... žinau, numanau!...

— Gal tu ir mirties minūtį numanai?

— Numanau, prabaščiuk, žinau!

— Kuomet gi tu mirsi? — pasi-juokė kunigas.

— A-a-a! Ogi kučių naktį, prabaščiuk!

— O kada aš? — paklausė apie savę kunigas.

— Prabaščiuk? — Velykų naktį! — pamislęs atsakė žmogelis.

— Kad tu daug žinai, gal pasakysi, kaip išsigelbėti nuo mirties? — užsiruopino kunigas.

— A-a-a, prabaščiuk!... Jei-gu apsigyvi, tad nenumirsi, atsakė žmogus.

Nepatiko kunigui šita kalba, ir jis pavaziavo toliau.

Atėjo Kalėdos. Tikrai anas žmogus pasimirė. Kunigui liko neramu. Atėjo didžioji nedėlia, atėjo subata. Pavakaryj kunigas, apsilvėkęs tarno rubais, išėjo, niekam nematant, iš klebonijos ir nuėjo karčiamon. Rado jis tenai nepažįstamą žmogų, bėgiantį degtinę, prisitartiną prie jo, pradėjo šnekėtis su juo, gerti ne tiek pats, kiek vaišinti naują pažįstamą. Bėgdamu juodu susikalbėjo eiti vogti. Kur eiti? — Žinoma klebonijon, pas kunigą! Eina juodu klebonijon, o kunigas ir sako:

— Aš numanau, per kurį langą įlįsti lengviau. — Abu juodu išėmė langą ir sulindo klebono kambarin, sudarė pingus ir rengėsi jau grįžti atgal. Tuo tarpu girdi, koridorij pasitiko lekajus su gaspadine ir kalbasi tarp savęs:

— Kurgi klebonas išėjo ir ne-grįžta dar; bus pervėlu su vakariene, o viskas gerai pataisyta — tarė lekajus.

— Gaila! reiks brukti laukan! — atsakė gaspadinė.

Šitie žodžiai įsmego klebonui širdin. Patyloms išlindo abu iš kambario ir nuėjo klojiman lobiu pasidalinti. Kunigas atidavė draugui daugiau kaip pusę, tardamas:

— Duodu tau daugiau, kad tu nebevogtum; žinok, kad aš esu klebonas.

Bendras puolė kunigui po kojų, atsiprašydamas: jis pradžioje daugiau nebevogti. Juodu persiskyrė. Kunigas, persirėdęs atgal kunigo rubais, sugrįžo klebonijon. Jį patiko lekajus:

— Prašom, prabaščiau, skubin-

Roentgeno spinduliai ir limpančios ligos.

Nuo neseniai prie gydymo limpančių ligų, ypač tokių, kokių negalima buvo išgydyti su pagalba kitokių vaistų, daktarai pradėjo vartoti garsius Roentgeno šviesos ir radius spindulius, turinčius panašias ypatybes kaip ir Roentgeno spinduliai; ypač pasekmingais pasirodė Roentgeno ir radius spinduliai prie gydymo ligų, kurias gimdo bakterijos, taigi neužmatomi liuosomis akimis gyvuolėliai arba grybeliai. Tankiausiai tuos spindulius daktarai dabar vartoja prie gydymo vėžio, ant kurio iki šiol, apat tankiausiai negelbinčio išpiovimo, kitokio vaisto neturėjo.

Į Pariziaus ligonbutį atgabeno senyva moteriškę su labai jau išsišakojusiu vėžiu ant kruties; motina jos numirė teipogi nuo vėžio. Žinomas Pariziaus chirurgas Troisier, apžiūrėjęs ligonę, atsisakė daryti operaciją, kadangi ar šiaip, ar teip ligonė visgi turinti mirti ir tai neuzilgio. Tokiaime tai padėjime D-ras Mondin užsimanė ant ligonės išbandyti garsius Roentgeno šviesos spindulius. Jis ant vėžio užimtos kuno vietos užleido 40 šokių tuos spindulius ir laikė juos po 7—10 minučių. Iš pradžių dūdelę nuo spindulių laikė ant pusės masto nuo vėžio apimtos vietos, paskui tolumą sumažino ant pusės to. Po dviejų mėnesių žaidžia ir aptinimas kruties išnyko, ant žaidžios užsidėjo nauja oda. Po dar dviejų mėnesių gydymo su Roentgeno šviesos spinduliais ligonė, daktarų nuspręsta ant mirties, suvisu išgyjo.

Neseniai Pariziaus mediškoj akademijoj daktarai Lemoine ir Commer perskaitė pranešimą apie pasekmes Roentgeno spindulių įjį pritaikytų prie gydymo pilvų vėžio. Po įtekme ty spindulių turintis vėžio suėstą pilvą ligonis suvisu išgyjo. Pasekmingi buvo pritaikymai Roentgeno spindulių prie gydymo vėžiu sergančių ir Amerikos daktarų daryti, nors tie vėliau griebėsi jų sunaudojimo. Dar pasekmingiau gydo vėžį radius spinduliai.

Kadangi lygiai Roentgeno, kaip ir radius spinduliai naikina audėklus žmogaus kuno, todėl vartojant juos, reikia labai didelio atsargumo.

Apart to, Roentgeno spinduliai pasekmingai gydo ir kitokias ligas gimdomas bakterijų. Prie tokių

užbėgo ant skersai šėnių važiujantio dorožkos, numetė nuo sėdynės vežėją, kuris mirtinai likosi sužeistas.

— Ant kertės State ir Polk str. pereitos nedėlios dieną rado be žadgulinčią 18 metų merginą Mary Hurney. Kaip pasirodė, ji užsiuodino su karboline rugščia.

— Chicago policija rado ant gatvės peršautą negyvą žmogų, kuris, kaip pasirodė, yra lietuvis Montvidas. Matyt jį užmušė plėšikai.

Draugysciu Reikalai

Kuopos.

Ausros Draugystės kuopos turi pilna autonomija. Surinktus nuo sanariu mokesčius kuopos prisiucia Centralizkam Kasierui, vardu gi sanariu ir kiekvieno mokesčiu rokunda prisiucia Centr. Finansu Sekretoriui.

Adresai virszininku „Ausros“ D-es

Prezidentas A. L. Graizunas, M. D.
167 W. 18th st., Chicago, Ill.
Kasierius A. Olszewski,
924 33rd st., Chicago, Ill.
Susinez. Sekr. J. Szernas,
5236 Indiana av., Chicago, Ill.
Fin. Sekr. A. Lalis,
5236 Indiana av., Chicago, Ill.
Prot. Sekr. J. Zukauskas,
167 W. 18th st., Chicago, Ill.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau savo brolio, Petro Szimulono ir svogerio Izidoriaus Jociaus, abudu Kauno gub., Raseiniu pav., Girkalnio parap. Kas duos man nors apie viena žine gaus \$2.00 nagrados.

John Szimullunas,
406 Market st., Waukegan, Ill.

Pajieszkau Jono ir Pranciškaus Kusliku ir Antaninos Lieponaites, visai Suvalku gub., Naumiescio pav., Sintautu parap. Jie patys ar kas kitas teikis duoti žine ant adreso:

Red Camp, Schodick, Me.

Pajieszkau Jono Daniliauco, Suvalku gub., Naumiescio pav., Lestnastvos gm., kaimo Rudziu. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žine ant adreso:

K. Pecziukaitis,
208 6th ave., Homestead, Pa.

Pajieszkau savo draugu, Johana Girai-cze ir Juozapo Dabrovolskio, su kuriais persiskiriau pereita pavasarį New Mexike. Jie patys ar kas kitas teikis duoti žine ant adreso:

Mik. Kungis, Troy, Ill.

Pajieszkau Kazimiero Mickeviciaus, Kauno gub., Raseiniu pav., Jurbarko vol., kaimo Elezu, 2 metal atgal gyveno McKee Rocks, Pa. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žine ant adreso:

Jonas Ambrosiejus,

J. J. Rotokas, E. St. Louis, Ill.,... 20

Surinkta ant prakabu Liet. Neprigulmingos Visu Sav. parapijos, Waterbury, Conn., pristusta per J. Zemanautska, ... 1.07

Nuo krikstynų pas J. Ruski, Philadelphia, Pa., pristusta per K. Veliki, ... \$1.50

Buvo \$280.00

Sykie \$287.91

Pigiai ant pardavimo pulkus namas su salionu ant Halsted st., arti 18 uly-cios. Atisaukite po nr. 607 So. Halsted st. Chicago, Ill.

Pigiai ant pardavimo pirmos klamos, duokepnycia su 3 pecciais, 4 vedimais ir 2 arkliais. Biznis nuo seniai lazdirtas, vieta lietuviu apgyventa. Gera vieta del lietuviu. Atisaukite in „Lietuvos“ redakcija. (3-4)

Pigiai ant pardavimo ant dviejų fami-lijų murinis namas su lotu, arti svr. Jurgio lietuviskos baiznycios. Dastil-nokite „Lietuvos“ redakcija.

Pigiai ant pardavimo stuba, geroj vie-toje ant ketverių familijų ir sutoras at-nezas 62.00 ant menesio, preke 4800 dol. Atisaukite pas agensa.

Simon Mack,

212 First st., Elizabeth, N. J.

Reikalingsa bucceria, suprantantis sa-vo darba ir mokantis vokiskai susikal-beti nors bisalo reikale. Atisaukite pas Paul Bakovitch, Franklin ant Pier sta., Port Washington, Wis.

Reikalauju 500 mainieru, žemotu ar-ba pavieniu dirbti in mainas Illinoisas, Indanos, Colorado, ir New Meksiko szietus, geras uždabris. Terpi reikalauju 100 žmonių uš darbininkus ant freitiniu laivu važiuoti uz New Yorko in Europa. Atisaukite pat lietuviska agenta.

J. Lucas,

(Room 6) 122 La Salle st., Chicago, Ill. (2-19)

“Lietuvos” Agentai.

NEW YORK, N. Y.

Jonas Naujokas, 336 Broome st.
A. Lesniewskis, 144 E. Houston St.

So. BOSTON, MASS.

Nikod. Gendrolis, 344 Broadway

NEWARK, N. J.

V. Ambrazevicius, 180 Ferry st.
A. Stonella, 281 Morris Avenue

BROOKLYN, N. Y.

Stanislavas Rinkewicius, 73 Grand st.
K. Balcerius, 256 Grand st.

ELIZABETH, N. J.

Jurgis Orinikaitis, 75 Broadway

SHENANDOAH, PA.

Andrius Maczis, 133 S. Main st.

WATERBURY, CONN.

Jonas Tarela, 844 Bank st.

WESTVILLE, ILL.

V. S. Kreivenas,

E. ST. LOUIS, ILL.

J. J. Rotokas, 471 Collinsville Ave.

NEW BRITAIN, CONN.

Motiejus Mazieta, 57 Whitney st.
M. J. Cheponis, 72 Jubilee St.

BALTIMORE, MD.

L. Gawlia, 3015 N. Washington st.

